

ואם כן, די בהכרזת שלושים יום בכל המקומות, וכך הקרובים יביאו עד ראש חודש ניסן, והרחוקים מהם יביאו עד פרוס עצרת, והרחוקים ביותר יביאו עד פרוס החג.

והשיב על כך רבי מנא, שלא זו הסיבה שנטלו מהמעות שלוש פעמים, כי באמת כל המעות כבר הגיעו עד ראש חודש ניסן, כדעת רבי חזקיה, והסיבה שנטלו מהמעות שלוש פעמים, כי רצו לעשות פומבי [=פרסום] לדבר, שנוטלים ממעות של כל ישראל לקרבנות ציבור, ולכן בכל זמן של התאספות ישראל, לפני אחד מכל הרגלים, היו נוטלים מהמעות פעם נוספת.^א

הן נקרא ולא נבעת

לדברי רבי יהודה בר פזי בשם רבי, המקראות הבאים מלמדים עד כמה גדול כוחו של יצר הרע, ועל כן בקריאתם תאחזנו בעתה ורעדה.

א. בענין נדבתם של ישראל.

כשהיו צריכים להתנדב לטובה, לנדבת המשכן, נאמר, "כל נְדִיב לֵב הִבְיִאוּ" (שמות ל"ה כ"ב), שלא נתנו אלא נדיבי לב.

וכשבאו להתנדב לרעה, לעגל, נאמר "וַיִּתְּפְּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נְזָמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ... (שמות ל"ב ג'), שנתנו כולם.

ב. בענין יציאתם של ישראל.

כשהיו צריכים לצאת לטובה, לקבלת את התורה, נאמר, "וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לְקִרְיַת הָאֱלֹקִים מִן הַמִּחְנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית הַהָר" (שמות ל"ה כ"ב), שהיה משה צריך להוציאם.

וכשבאו לצאת לרעה, לצורך עצמם שבקשו לשלוח מרגלים, נאמר "וַתִּקְרְבוּ אֵלַי כָּלְכֶם וַתֹּאמְרוּ נְשַׁלְּחָה אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ וַיְחַפְּרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ אֵתָנוּ דָּבַר אֶת הַדָּרָךְ אֲשֶׁר נַעֲלָה בָּהּ וְאֵת הָעֵרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֱלֹהֵינוּ" (שמות ל"ב ג'), שיצאו מעצמם.

^א התקלין חדתין פירש, שדברי חזקיה אלו הם משום שלדעתו, אין תורמין בכל פעם אלא בעבור אלו שכבר הביאו שקליהם, ולכן אם לא הביאו הכל שקליהם עד ראש חודש ניסן, לא היו הקרבנות קרבים עבורם. אבל לדעת האומרים שתורמים על האבוד ועל הגבוי ועל העתידי לגבות, אפילו מי שלא הביא באחד בניסן, תורמים בעבורו, ואם כן ניתן לומר כקושית רבי עולא, ואפשר שדי בהכרזת שלושים יום בכל מקום. ועיי בקרבן העדה.